

Recensie Oervrienden

Theatermaggezien.be - door Tuur Devens -

Esther de Koning is een Nederlandse verteltheatermaakster die in Vlaanderen (zeer ten onrechte) nog veel te weinig bekend is, ondanks het feit dat ze voor het Theaterfestival 2006 laureaat Vuurvliegen was met haar soloproductie *Van Binnen moet je wezen*. Daarvoor kende we haar al van *Villa Fink* van Laika en De Blauwe Engel. *Goed Vallen* was net zoals haar eerste solo een heerlijke brok verteltheater, en nu zijn het de *Oervrienden* die de jonge en oudere toeschouwer meeslepen in een spannende queeste met schijnbaar onoverbrugbare gevaren en onoverwinnelijke monsters.

Daar waar alles vandaan komt. Wie zou daar niet naar toe willen gaan? De vertelster Esther de Koning weet waar dat daar is. Want als er een waar is, dan moet er ook een daar zijn. Waar? Daar! En dat daar is een witte keet. Zij baat die plek uit, met mokken en petjes, en achter haar keet zitten de kietelende en giechelende beektrollen. Ze vertelt er honderduit over, en over de albatros die haar koerier en leverancier is. Ze laat een zingend hert opdraven, een hert dat dol is op musicals en dat zich met heel veel show voor de goede zaak opoffert. Een oermonster komt pas in volle actie als het zichzelf heeft leren kennen. Zo worden tal van fantasiefiguren aangereikt. En natuurlijk vertelt Esther de Koning over de helden uit de titel: de oervrienden Olivier en Matz.

Het is een hilarisch verhaal met heel veel zijwegen die dan toch weer samenkomen, met veel commentaar en zelfrelativering, en ook het dodelijk noodlot wordt niet geschuwd.

Esther de Koning is een lekker drukdoend spichtig meisje dat in haar uppie met haar woorden de hele scène weet te vullen. Verbaal weet ze een wereldje te fantaseren waarin de toeschouwer opgenomen wordt en meedobbert. Met heel veel nuchtere humor pakt ze de zaken aan, hekelt ze de gezondheidszorg en de betutteling thuis, op school, in de reclame. In een ware ridderheroiek zonder ridders gaat ze op queeste naar datgene waar mensen en ook kinderen altijd naar zoeken: waar begon het allemaal? Of er een antwoord volgt, laat ik hier in het midden.

Het is haar manier van vertellen en spelen dat het publiek raakt en nog dagen laat nagenieten. Vijf jaar geleden schreef de jury van Vuurvliegen al: "Door de haast onnavolgbare associatieve sprongetjes in de verhaallijnen, door de fantasierijke enscenering en door de boeiend gelaagde vertolking van Esther de Koning (die ook zelf de tekst schreef) overstijgt deze productie (*Van Binnen moet je Wezen*) het anekdotische van het ik-verhaal." Dat geldt ook voor *Oervrienden*: Een grote brok energiek verteltheater, zo speels, zo puur.

Esther de Koning is echt iemand die ook in Vlaanderen te zien mag zijn. Ze is een beetje te vergelijken met Pascale Platel, maar dan doe ik beide oneer aan, want beide dames zijn zo verschillend (al was het maar in lichaamsbouw). Beider werk wordt gekenmerkt door een uitdijend kinderlijke absurditeit. Esther de Koning doet dat in haar eentje op de scène, met alleen zich zelf als tegenspeelster (en dat gevecht is hilarisch). Ze is heerlijk rad van tong en lekker Hollands, als een elastiek beweegt ze zich met en zonder woorden in, op en voor haar bigbang-keet. Je bent heel snel mee in haar snelheid en taalkronkels. Ook deze derde solo van haar is cabaretesk en kakelfris!

Info: in coproductie met P2-CCHasselt & Theater a/h Vrijthof Maastricht, www.stipproducties.nl